

est inter Profectus sum, obscureū est. Ac v-
 num quidem, quod bene se habet, est in
 coniunctionibus. Alterum verò est, vt
 propriis nominibus loquamur, & nō am-
 bientibus. Tertium, vt non ambiguis. Nisi
 quis contraria praeligat, id quod faciunt,
 quando nihil habent, quod dicant, & si-
 mulant aliquid dicere: tales enim de in-
 duffria proferūt hæc, vt Empedocles. nam
 decipit circuitus, si vultus sit, & afficiun-
 tur auditores, vt vulgares inter ariolos,
 quando dicentibus ambigua annuunt.
 Cræsus Halym penetrans magnam per-
 uerteret opum vim. Et quia omnino est er-
 ror minor, per genera rei loquuntur ario-
 li. Verbi gratia, si quis in ludo paris, & im-
 paris, paria aut imparia dixerit magis,
 quàm quot habeat, & futurum esse, quàm
 quando. Quamobrem arioli non definiūt
 quando. Omnia igitur hæc similia sunt.
 Quare nisi alicuius eiusmodi rei gratia,
 fugienda sunt. Quartum, vt Protagoras ge-
 nera nominū diuidebat, in virilia, & fœ-
 minina, & instrumēta. Oportet enim red-
 dere etiam hæc rectè. Illa verò reuerfa, &
 collocata discessit. Quintum in multis, &
 paucis, & vno rectè nominandis. Illi verò
 reuerfi verberarunt me. Omnino autem
 oportet facile legi, quod dictū est, & pro-
 ferri posse. Est verò idem, quod multa cō-
 iunctiones non habent. Nec quæ non fa-
 cile est interpungere, vt quæ sunt Hera-
 cliti. Nam quæ sunt Heracliti interpunge-
 re, operosum est, quia incertum est, viri
 adiaceat, posteriorēne, an priori, vt in prin-
 cipio ipsius libri, Inquit enim, Rationis
 huius quæ est semper imperiti homines
 fiunt. Incertum enim est, illud, Semper, vt
 tri interpungas. Præterea efficit solæci-
 smum ipsum non reddere, si non adiun-
 gas ambobus, quod conuenit, vt aut stre-
 pitum, aut colorem, Videns quidem, non-
 est commune: Sentiens verò est commu-
 ne. Obcuritas autem est, si non præpo-
 nendo dicas, multa in medio inculcaturus,
 vt, Debebam enim locutus cum illo
 hæc, & hæc, & sic, proficisci. non autem,
 Debebam enim locutus proficisci. deinde
 hæc, & hæc, & sic facta sunt:

καὶ τὰςδε, καὶ ὧςδε, πορεύεσθαι· ἀλλὰ μὴ ἔμμελλον γδ διαλεχθεὶς πορεύεσθαι, εἶτα τὰςδε, καὶ τὰς
 δε, καὶ ὧςδε ἐγγέμετο.

CAPVT VI.

AD tumorem elocutionis valent hæc,
 A Oratione vtī pro nomine, vt, non cir-
 culum, sed planitiem à medio aequalē:
 ad concisionem verò contrarium, pro

A τὴ ἐπορρόδιμω, ἀσαφές. ἐν μὲν δὴ, τὸ δὲ ἐν
 τοῖς συμδέμοις. δεύτερον δὲ, τὸ τοῖς ἰδίοις
 ὀνόμασι λέγειν, καὶ μὴ τοῖς ἀλλότροις. τεί-
 τον, μὴ ἀμφιβάλοις· ταῦτα δὲ, καὶ μὴ τὰ ἐναν-
 τία θεωρεῖται· ὅσῳ ποιοῦσιν, ὅταν μὴδὲν
 μὲν ἔχουσι λέγειν, θεωροποιοῦνται δὲ τι λέ-
 γειν· οἱ γδ τελοῦτο ἐν ποιήσῃ λέγουσι ταῦτα·
 ὧς Εὐμεπίδης· φενακίζεει γδ τὸ κύκλω
 πολυὸν, καὶ πάχουσι οἱ ἀκροαταί, ὅσῳ οἱ
 πολλοὶ παρὰ τῆς μάντεσιν· ὅταν γδ λέγω-
 σιν ἀμφιβάλα, συμπαρεχνοῦσιν.

C Κερίτος ἄλλω διαβάς, μεγάλω ἀρχὴν
 καταλύσει. καὶ διὰ τὸ ὅλως ἕλαπτον ἐῖ ἀ-
 μέρτημα, διὰ τῶ γῆρων τῶ ἀργύματος λέ-
 γουσιν οἱ μάντεσι· τύχη γδ αἰ τις ἐν τοῖς ἀρ-
 τιασμοῖς, ἀρτια ἢ πελασά εἰπὼν μῶλλον, ἢ
 πόσα ἐχθ, καὶ τὸ ὅπ ἔσται, ἢ τί ποτε. διδ οἱ
 χρισμοὶ λόγοι οὐ θεωροεῖσθαι πύτε ἀπαυ-
 ται δὴ ταῦτα ὁμοίαι· ὅτι· ἀν μὴ τοιοῦτου ἡ-
 νός ἐνεκε, φευκτέον. τέταρτον, ὡς Περωτερό-
 ρας, τὰ γῆρη τῶ ὀνομάτων δηρεῖ, ἄρρητα, καὶ
 δήλα, καὶ σελήνη δὲ γδ ἴσο δισδοναί, καὶ ταῦ-
 τα ὀρθῶς· ἢ δὲ ἐλδόντα καὶ διαλεχθεῖσα,
 ἄχετο. πέμπτον, ἐν τῶ τὰ πολλὰ καὶ ἰσῆρα,
 καὶ ἐν ὀρθῶς ὀνομάζειν. οἱ δὲ ἐλδόντες, ἐτυ-
 πλὸν μεθῶς δὲ δεῖ ὀνανάγωσον ἐῖ τὸ γε-
 γραμμένον, καὶ ὄφρασον. ἔστι δὲ τὸ αὐτὸ, ὅσῳ
 οἱ πολλοὶ συμδέμοι ἐκ ἔχουσιν· οὐδ' ἂ μὴ
 ῥῆδιον διασιζῆαι, ὡς ὅσῳ τὰ Ἡρακλείτου· τὰ
 γδ Ἡρακλείτου διασιζῆαι ἔργον, διὰ τὸ ἀδη-
 λον ἐῖ ποτέρω φερόσεται, τῶ ὄσῳ, ἢ τῶ
 φερότερον· ὧς ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῶ τῶ συγγράμ-
 ματος· ὅσῳ γδ, τῶ λόγου τῶ δὲ ἔόντος ἀφῆ
 ἀξίμωται ἀνδρωποὶ γίνονται. ἀδηλον γδ

E τί αἰεὶ, φερός ὀποτέρω διασιζῆαι. ἐπ τὰςδε
 ποιεῖ σολικίζεειν, τὸ μὴ ἴσο δισδοναί, ἐάν μὴ
 ὄπζευνῆς ἀμφοῖν ὁ ἀμῶπτεν ὧς ἢ ἴσῳ
 ἢ χεῖμα, τὸ μὲν ἰδῶν, οὐ κοινόν· τὸ δὲ αἰ-
 δόμωτος κοινόν· ἀσαφὴ δὲ, ἴαν μὴ θεωροεῖς
 εἰπης, μέλων πολλα μεταξὺ ἐμβάλλειν·
 οἶον, ἔμελλον γδ διαλεχθεὶς ἐμείνω τὰςδε,
 καὶ τὰςδε, καὶ ὧςδε ἐγγέμετο.

F Κεφάλαιον σ.

E Ἰς ὄγκον δὲ τῆς λέξεως συμβάλλεται
 τὰςδε, τὸ λόγῳ χεῖσθαι ἀντ' ὀνόματος·
 ὧς, μὴ κύκλω, ἀλλ' ὄππτερον τὸ ἐκ τῶ μέσου
 ἴσον. εἰς δὲ συνημιαν τὸ ἐναντίον, ἀντὶ τῶ
 ὄγκῳ